

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 02.09.1965, sp. zn. 5 Tz 38/65, ECLI:CZ:NS:1965:5.TZ.38.1965.1

Číslo: 2/1966

Právní věta: K výkladu ustanovení § 221 odst. 1 tr. zák.: Pracovní neschopnost a její trvání, i když je důležitým kritériem při posuzování charakteru poranění, není jediným z rozhodujících kritérií. Skutečný charakter poranění je proto nutno zkoumat i na podkladě dalších okolností, zejména toho, jakými příznaky, bolestmi nebo obtížemi, v jaké intenzitě a po jakou dobu se poranění poškozeného projevovalo, jaké lékařské ošetřování si vyžádalo, jaké potíže měl poškozený a zda tyto potíže odpovídaly lékařskému nálezu (viz též rozhodnutí pléna Nejvyššího soudu, uveřejněné pod č. II Sbírkou rozhodnutí roč. 1965 č. 7 - 8).

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 02.09.1965

Spisová značka: 5 Tz 38/65

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ublížení na zdraví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 221 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem okresního soudu v Semilech se sídlem v Jilemnici ze dne 26. ledna 1965 sp. zn. T 10/65 byl obviněný A uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří měsíců nepodmíněně. Trestný čin obviněného spočíval v tom, že dne 12. prosince 1964 v Benešově napadl a zbil poškozeného K a způsobil mu tak poranění v obličejí, pro které byl K po dobu 5 dnů neschopen práce.

K odvolání obviněného krajský soud v Hradci Králové rozsudek ze dne 24. února 1965 sp. zn. 1 To 55/65 zrušil rozsudek okresního soudu ve výroku o trestu a uložil obviněnému trest nápravného opatření v trvání šesti měsíců se srážkou 20 % ze mzdy.

Ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem Nejvyšší soud zrušil rozsudek krajského soudu v Hradci Králové i okresního soudu v Semilech a přikázal okresnímu prokurátorovi v Semilech, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Podle bližších zjištění rozsudku okresního soudu, která jsou v souladu s výsledky dokazování, obviněný vytýkal na pracovišti spoluzaměstnanci K, že si na obviněného stěžoval u mistra, že nepracuje, načež mezi obviněným a K došlo k slovní potyčce, při které obviněný chytil K pod krkem, povalil ho na zem, tloukl ho rukou do obličeje a snažil se ho kopnout, v čemž mu však bylo zabráněno. Tímto jednáním obviněného bylo poškozenému K způsobeno poranění, totiž zhmoždění čelistního kloubu a oděrky v obličeji a poškozený byl v důsledku toho neschopen práce po dobu 5 dní. Uvedené zjištění však není postačující k správnému posouzení stupně poranění poškozeného. Za ublížení na zdraví ve smyslu § 221 odst. 1 tr. zák. nemůže být pokládáno jakékoli poranění, nýbrž jen takové, které porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje výkon obvyklé činnosti nebo má jiný vliv na obvyklý způsob života postiženého, a to nikoli po krátkou zcela přechodnou dobu. Okresní soud, který blíže nijak neodůvodnil, proč považuje zjištěné poranění za „ublížení na zdraví“, vycházel zřejmě jen z té skutečnosti, že poškozený byl v důsledku poranění uznán práce neschopným na dobu 5 dní. Pracovní neschopnost a její trvání, i když je důležitým kritériem při posuzování charakteru poranění, nemůže být kritériem postačujícím a rozhodujícím, ježto nemusí v každém případě správně obrazet povahu způsobeného poranění. Skutečný charakter poranění je tedy nutno zkoumat i na podkladě dalších okolností, zejména toho, jakými příznaky, bolestmi nebo obtížemi, v jaké intenzitě a po jakou dobu se poranění poškozeného projevovalo, jaké lékařské ošetření si vyžádalo, resp. jaké potíže uváděl poškozený a zda tyto potíže odpovídaly lékařskému nálezu. V daném případě bylo nutno zkoumat povahu poranění z těchto hledisek tím spíše, že podle lékařského potvrzení šlo u poškozeného o lehké pohmoždění čelistního kloubu a oděrky v obličeji, což se v potvrzení označuje jako lehké zranění. Ježto okresní soud z uvedených hledisek povahu poranění poškozeného náležitě neobjasnil, rozhodl o vině obviněného na nedostatečném skutkovém podkladě. Tím porušil zákon v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř., podle kterého jsou orgány činné v trestním řízení povinny postupovat tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci a při svém rozhodování z něho vycházet. Když pak krajský soud uvedené nedostatky ve skutkovém objasnění věci neodstranil, naopak se ztotožnil se skutkovými i právními závěry okresního soudu, porušil i on zákon v citovaném ustanovení.

Bylo proto nutno zrušit jak napadený rozsudek krajského soudu, tak i citovaný rozsudek okresního soudu v celém rozsahu. Ježto bude třeba objasnit povahu poranění poškozeného z hledisek shora naznačených a není vyloučeno, že náležité objasnění věci může vést i k jinému způsobu vyřízení již u okresního prokurátora, byla věc přikázána k novému projednání a rozhodnutí okresnímu prokurátorovi.